

<http://www.theaterjournaal.nl/Artikel.aspx/De-Parade-2009>

12 augustus 2009

Aap [Theater EA]

Ga 'Aap' zien!

Hoewel, het is beter hier niet heen te gaan als je van oppervlakkig en luchtig theater houdt. Want 'Aap' confronteert. En hoe! Misschien komt het door het aangrijpende verhaal van Kafka. Of misschien komt het door de kleine tent en het podium dat er direct aan vastzit. Hierdoor komt het verhaal letterlijk dichtbij. Of doordat de acteur de mensen in de zaal écht aankijkt in plaats van de toneeltruc te gebruiken om over het publiek heen te kijken. Wees niet verbaasd als je op een gegeven moment zelfs emotioneel wordt. Want deze voorstelling gaat over "Aanpassen of oprotten" en "In wonderen geloven, maar wél in wonderen die door mensen gemaakt worden."

Copyright Tim Norden

De man op het toneel die zich heeft aangepast, was eerst een vrij levende aap. Toen hij door middel van pistoolschoten op brute wijze gevangen genomen werd, is alles anders geworden. Hij besloot alle schepen achter zich te verbranden en niet meer achterom te kijken. Hij werd zelfs een mens. Een mens die alle apengewoontes moest afleren, alcohol moest leren drinken, de taal moest leren spreken en zijn eigen apenverhaal uiteindelijk zou gaan ridiculiseren als spreekstalmeester op het toneel. De link met het altijd actuele thema integratie/ assimilatie kan niemand ontgaan.

Alles is goed gedaan en mooi uitgewerkt aan deze voorstelling; de gekromde apen-handjes van de acteur aan het begin van de voorstelling wanneer hij probeert te schrijven. De manier waarop hij zijn bril opdoet. Of zijn broek aantrekt. Het aapachtige grijnzen. De lieve, maar woeste en getergde blik in zijn ogen. Zijn perfecte dictie. Werkelijk alles klopt, het is geloofwaardig en waarachtig. Deze acteur vóelt de pijn van de aap. En het publiek na afloop ook. (Simcha Tas)